

3.4. DISSENY DE VESTUARI (TEATRE AMATEUR) – XELS MOGAS

– **Qui és la Maria Àngels Mogas?**

Doncs la Maria Àngels Mogas, és una noia que des de sempre li ha agradat molt el tema de cosir, el món de la moda, tot el que estigui relacionat. I bé, des de fa tres anys té el seu propi taller de costura amb la Montse Ciudad i sembla que està aconseguint el que vol.

– **Què et va fer entrar en el món de la moda? I quan?**

Doncs, des de que tenia set – vuit anys (segons la meua mare, que jo no me'n en recordo), jo sempre li deia que jo volia aprendre a cosir i que volia que m'apuntés a algun lloc per aprendre a cosir, i així ho va fer. Anava els dissabtes a casa d'una senyora gran que ensenyava a cosir, érem varies noies, i en allà va començar tot.

– **Què et va fer decidir ser dissenyadora?**

A mi la nomenclatura dissenyadora no m'agrada gaire, per començar. Perquè, clar jo m'he trobat que jo he començat des de zero, per entendre'ns, primer he après a cosir, després vaig aprendre patronatge, i quan vaig tenir tot això vaig fer disseny. Però clar jo em trobava què tenia companyes que no havien cosit mai, no havien fet cap patró i clar, les seus dissenys eren *Si! Uaa!* súper d'allò, però que a l'hora de la veritat no es podia realitzar de cap de les maneres. I per això no m'agrada, perquè la gent ho veu com molt *fashion* ser dissenyador, i no és això. És un *curro*, que va molt de fer un esbós en un paper o que vegis un resultat. És a dir, quan tu veus un realitat a dalt d'un escenari o pel carrer, és igual, això vol dir que a darrera hi ha un *curro*, de campeón. El fet de començar al revés em va donar una avantatge, és a dir, tot el que feia inconscientment és més realista.

– **Com t'has format en aquest àmbit?**

Vaig començar a Mataró, fent el curs de costura a casa d'una iaia, quan vaig acabar la EGB, que quan jo anava a EGB, no hi havien ni ESO, ni res de tot això. Quan vaig acabar vuitè, vaig decidir que jo no volia continuar fent BUB, perquè el què a mi m'agradava era cosir, i en aquell moment de costura i disseny, no hi havia carrera, ni molt menys – ara sí. Però llavors si, per tant no em feia falta fer el BUB i el COU, si no havia de fer cap carrera, i llavors vaig anar a una acadèmia aquí a Mataró, aquí a la Riera a l'Acadèmia Mercè, allà vaig aprendre el què és el patronatge. I ho vaig acabar a Barcelona, a l'Acadèmia Fèli, allà vaig fer patronatge, vaig fer disseny, però finalment el vaig acabar a l'escola Llotja, de Barcelona. Vaig acabar els Cicles Formatius d'Estilisme i Indumentària. I quan jo vaig començar, va començar a haver-hi carrera de disseny. Però clar, ja era fer *más de lo miso*, era fer el mateix i que el final acabessis amb un altre títol, però ja no, ja vaig dir prou.

– **Què t'agrada més, triar la roba als demès o vestir-te tu?**

Als demès, no ser. Jo pel que m'agrada el món de la moda, penso que jo mateixa sóc molt desastre en vestir. Però m'agrada més triar pels altres, que paguin els altres, ...

– **Com vas començar en el món professional?**

Vaig començar a arrel de les pràctiques. Les pràctiques que vaig fer del curs d'etilismes, en allà se'm van quedar. Estava amb un dissenyador a Barcelona, en José Rivero, com ell es defineix, és dissenyador de moda d'autor. És a dir, ell fa dissenys, però és un dissenyador

no gaire conegut i tot s'ho fa ell, bé ell i té un parell d'ajudants, però vull dir, tot és un circuit molt tancat. És, entre un dissenyador a més gran escala i un modisto, per entendre'ns, és un entremig. I en allà vaig començar. Després vaig anar amb un dissenyador de núvies l'Esanislau, fins que va començar la crisi, i quan va començar la crisi, amb ell no li anava bé, i llavors a mi tampoc em sortia a compte anar a Barcelona, per estar-me tot el dia, perquè no hi havia feina. Llavors vaig decidir plegar. En aquell moment la meua vida va fer un gir de cent vuitanta o tres cents seixanta graus, vaig estar al negoci familiar, que no té res a veure amb moda, fins fa tres anys. I fa tres anys em vaig tirar a la piscina i vaig muntar al taller amb la Montse.

– **Els teus dissenys a qui van dirigits?**

Van dirigits a qui m'ho demana. Però jo penso, i això cada dissenyador és així, sempre veus entre cometes la seva empremta. Jo crec que cada disseny que fas, sempre hi ha molt de tu, sempre hi ha molt del teu estil, encara que no vulguis, sempre hi ha molt de la persona que ho fa.

– **Quin seria el somni de la Maria Àngels Mogas?**

Doncs si fes el que estigués fent ara, i a més a més tingués un bon sou a final de mes, per mi jo ja en tinc prou. No sóc molt avariciosa, només vull gaudir del que tinc. I ja està.

– **Com t'has donat a conèixer en aquest àmbit, perquè puguis haver arribat a on estàs ara?**

No m'he donat a conèixer, en disseny teatral parlant, vull dir. Tot va començar, em van trucar, feia una obra, estaven preparant El Mikado, i a veure si jo volia portar-ne el vestuari. I tot va començar per aquí, vaig dir que sí. Em va sorprendre, perquè en aquell moment, jo feia temps que no estava molt involucrada en el món de la moda, però bé em va fer gràcia, i em vaig pensar "Home ja que han pensat amb tu, doncs va, triem-nos a la piscina!", i bé, va anar bé. I a partir d'aquí, em van cridar per altres obres.

– **Com s'inicia un figuri?**

Després de molta recerca. Primer t'has de documentar, has de situar-te l'obra, en quin època està, mirar què va passar en aquella època realment, una mica paral·lelament això la

opinió del director. Per que potser l'obra passa al segle XV, però potser el director vol vestuari contemporani. Però si que has de saber sobre tot la trama de l'espectacle, de l'obra.

– **Quin és el procés d'elaboració d'un disseny de vestuari?**

Un cop ja tinc el dibuix, t'han de donar el vist-it blau. Perquè sinó, és tornar-hi, tornar-hi, tornar-hi. Quan t'han donat el vist-it blau, és quan has de buscar-te l'equip. Qui t'ho farà, i llavors ja és posar – com diem nosaltres – fil a l'agulla, i endavant.

– **Què necessites per estar inspirada a l'hora de fer un disseny de vestuari?**

Que tot comenci a connectar, perquè a vegades et donen una obra, que no et diu res, o que aquell director no et diu res. I tens un encàrrec, llavors sempre hi ha algun punt que les coses comencen a encaixar-se. Jo a partir de llavors, ja és quan comences a fer feina.

– **En quin àmbit has treballat més? (òpera, teatre de text o teatre musical)**

Teatre de text, bé he treballat més els altres àmbit, de fet jo crec que he passat una mica per tot.

– **Quina és l'obra, de totes les que has fet, que t'ha sigut més complicada a l'hora de realitzar els figurins?**

No sempre hi han figurins, a vegades hi han idees. Vull dir, que no sempre fas un esbós, de vegades amb una foto, per agafar la idea, ja en tens prou.

Per volum Els Pastorets, per volum digués de feina, o del que sigui. Perquè és molta gent, molta coses a tenir en compte. Has de tenir en compte el que s'havia fet abans, saber molt bé en quin punt, és a dir, en l'any anterior ho havien deixat. Per volum Els Pastorets. I per disseny, potser també Els Pastorets. Perquè Els Pastorets, barreja molt la part de la mitologia amb la part més terrenal, i la part de mitologia, de vegades és la que costa més d'encaixar amb el que pensa el director.

– **Fas la teva part o és el director qui et dóna totes les directrius?**

Bé aquest sempre és el rafi-rafe, entre disseny de vestuari i direcció. Perquè el disseny de vestuari, lògicament, sempre té en compte moltes coses, com l'època, que si fa fred o fa calor, que si està dintre d'un local o al carrer. I en canvi, direcció, hi han moltes petites coses que no les té en compte. Llavors, sempre és intentar arribar amb un acord.

– **Tens criteris fixes a l'hora d'iniciar uns figurins, per tal de que es vegi el seu segell?**

No, jo crec que això és inconscient. Perquè si tu tens un estil, o per molt que tu vulguis trencar aquest estil, tu sempre, mantens com un marge. Però això, és inconscient. No és que vulguis expressament, ni molt menys, almenys en el meu cas.

– **A l'hora de fer vestits, comptes amb un grup de gent o u fas tu sola?**

Tot el procés no es fa grup, sinó quan realment et poses a confeccionar, el disseny que has fet. Llavors és quan et poses a treballar en equip, abans és sol.

– **Tu hi participes, en aquest equip de confecció?**

Si, oi tant. Si i més aquí a la Sala. La Sala has de fer, tot. I si cau el botó, cosir-lo, i no passa res perquè s'ha de fer.

– **Quina és la teva font d'inspiració, és a dir, tens algun referent?**

No.

– **Què és el que t'ha marcat més al llarg de la teva trajectòria professional?**

No ser, no sabia ...Tot té el seu punt bo i el seu punt dolent. I crec que de tot n'has d'aprendre.

– **Com acostumen a ser els teus dissenys?**

Bastants sobris, i bastant realistes, penso.

– **Quina ha estat l'evolució del teu últim treball?**

Doncs com tot, fer les propostes, buscar si hi ha alguna cosa al vestuari que ja estigui fet servir, i reformant ho. I sinó començar el seu vestit des de zero, que és el que moltes vegades et trobes, que no hi han les peces per *tunejar*, per entendre'ns. I llavors ho has de començar des de zero. Si que a vegades et trobes alguna cosa que dius "mira amb això podríem modificar-lo, canviar-lo, però et dona més feina que començant-lo de nou. I acabes començant-lo de nou"

– **En aquest món s'utilitzen eines informàtiques?**

Si i tant. Pots utilitzar fins a on tu vulguis, sobre tot en la recerca. I que existeixen programes de disseny, jo no els utilitzo. Si faig un disseny, sempre el faig a mà. Però si que existeixen. Les grans empreses ja tenen uns programes per patronatge, però això ja és a gran escala.

Ser els noms de quan jo vaig estudiar, però que ara ja no existeixen. Ser que s'han tret versions noves i s'han quedat obsolets. Jo feia servir a disseny el *Freehand*, i ara ser que no existeix. El *Photoshop*, que encara existeix. I de patronatge, jo havia treballat amb el sistema *Investronica*, que ja no existeix. Clar, tot això ha anat evolucionant.

– **Com acostumen a ser els teus figurins? Tens algun estil propi?**

No. Si que acostumo, si és possible si en faig no haver-lo de pintar. Intento buscar robes per dir "Veus aquesta faldilla, serà amb aquesta roba o amb aquest colors", perquè el que realment els interessa, és la *prenda*, final. Més que l'esbòs estigui ben fet o que estigui ben colorit. Mentre que ells entengui la idea, és igual.

També m'he trobat que quan tot el vestit ja està tot fet, veus que no va bé. I llavors busques ràpid una altra roba més adient, per arreglar-ho, perquè estàs amb el temps més que just, i s'ha d'estrenar. Llavors és buscar-te la vida, i respirar fondo i dir "Bé doncs, has de canviar, has de canviar alguna cosa, sinó trobes la roba, per tant, a veure, com ho podem fer per no es noti que això és un nyap".

– **La part econòmica t'ha fet repetir o modificar algun projecte?**

Bé, normalment la part econòmica amb els què he treballat no ha sigut un problema, amb el sentit que des de que comences, ja et diuen el pressupost és aquest. Llavors ja et

cenyeixis. Si que a vegades la idea que tu tens, per exemple, els teixits que trobes, se't *envant* del pressupost. Per tant, has de dir, doncs no. Recurs B, a veure que fem, i canviar-ho una mica, per això. ja saps bastant, anticipadament, del que te'n pots anar del pressupost.

– **Quines limitacions hi han quan el personatge ha de fer canvis de vestuari molt ràpids?**

Doncs buscar *prendes*, que siguin fàcils de posar i treure. Inclús si son, que visualment vegis que va amb tres capes de roba, però tu te les pots ingènua, perquè realment sigui una. I que per darrere es camufli el tancant, i que amb una cremallera, tu descordis i es tres capes se't envan amunt. Te les has d'ingènua.

– **Durant el procés de la creació dels personatges es comparteix amb algú?**

Si, a vegades demanes opinió. "Què et sembla això?, Ho veus?" Els actors no els hi demano mai, perquè ells no poden triar. Cadascú la seva feina, jo sempre demano opinió a la gent del equip que després treballes.

– **El dissenyador de vestuari té un paper molt importat tant com per actor, com pels espectadors?**

Si, totalment. L'actor li ajuda a acabar de posar-se dins del personatge, i inconscientment, encara que la gent no ho sàpiga, els ulls dels espectadors, un disseny diu molt del personatge. Pot ajudar, inclús podries arribar pol color del vestit qui és l'assassí d'una obra.

– **Els dissenyadors de vestuari, en què han de ser hàbils?**

Jo crec que has de ser hàbil a poder fer dissenys diversos. Amb el que dèiem abans d'Els Pastorets, tant dissenyar per roba de carrer, com per alguna cosa fantasiós. Jo crec que has de ser hàbil amb això. poder fer qualsevol tipus de disseny.

– **Quins projectes nous se't plantegen?**

Ara per ara en teatre, cap. Perquè jo mateixa no en vull. Ara vull estar més tranquil·la, no vull porat la responsabilitat d'un vestuari.

Tot i que a la feina, sempre hi han projectes nous. La feina, és com una evolució constant.

– **En quines obres has participat?**

Ara que me'n recordi: El Mikado, Els Pastorets, La Ventafocs, i segurament alguna altre, però ara mateix no me'n recordo de cap més.

– **Quina relació hi ha entre dissenyador de vestuari amb un escenògraf?**

La relació, és que tots dos han de crear el mateix ambient. És a dir, ha de connectar una cosa amb l'altre. És a dir, han de treballar individualment, però sempre partint de la mateixa base. No pot ser que un cosa, a no ser que estigui fet expressament, però no pot ser que una cosa tiri per un canto, i l'altre per un altre.

– **Quina relació hi ha entre dissenyador de vestuari amb un dissenyador d'il·luminació?**

Que el de il·luminació, ha de saber quin vestuari hi haurà, i ha d'intentar potenciar el que s'ha de potenciar d'aquest vestuari, penso – amb els llums, clar.

Crec que s'acostuma a aconseguir.

– **Quina relació hi ha entre dissenyador de vestuari amb un director?**

Doncs això, que el director et ve a buscar. Et diu el que vol, i tu has d'intentar plasmar el que ell vol. Però clar, si el que ell diu no té coherència, també ho has poder dir, perfectament. Que després et faci cas o ho vulgui fer servir, és una altre cosa, però tu com a professional has de poder "bé però has de tenir en compte que això en aquella època era així." Però sempre qui té la última paraula és ell.

– **Quina relació hi ha entre dissenyador de vestuari amb els actors?**

És això, el dissenyador ha de plasmar el personatge en el vestit.

– **La il·luminació a vegades fa canviar el color dels vestits?**

Si, totalment. Jo crec que s'ha de tenir en compte el tema de llums, perquè, hi han directors que els hi agrada més la llum apagada, o la llum més càlida o llum vermella. I això si que ho has de tenir en compte. Què després et trobis amb sorpreses de canviar el model?, almenys jo no m'hi he trobat.

– **Què és per tu l'escenografia?**

L'escenografia seria l'ambient de la sala, o del carrer, o del lloc on s'interpreti aquella escena.

– **Com veus els dissenys escenogràfics actuals?**

Bé, molt bé. A mi m'agrada molt. Perquè hi ha una tendència, a fer les escenografies més minimalistes, i que amb pocs detalls, ja tu donen tot. I a mi això m'agrada.